

AdventInfo

A Hetednapos Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2017. június 24.

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

Adventista tanárok továbbképzése Debrecenben

Arniika Kuusisto tartott továbbképzést az adventista oktatásról Debrecenben május 29-én, hétfőn. Arniika a Helsinkii Egyetem adjunktusa, jelenleg az Oxfordi Egyetem kutatója, ahová a Finn Tudományos Akadémia küldte ki ösztöndíjjal egy nagy kutatási projekt keretében.

A Tiborszállási Péchy László Adventista Általános Iskola tanári kara mellett többek között Budapestről és Debrecenből is érkeztek pedagógusok a képzésre.

Arniika izgalmas kutatásokat mutatott be, amelyek többek között a gyermekek identitásának alakulását, a vallási értékek elsajátítását vizsgálták. Az előadásokban részletezve mutatta be az adventista oktatás filozófiáját, illetve annak kulcsfontosságú elemeit.

A finom ebéd és az előadások utáni beszélgetések mind hozzájárultak ahhoz, hogy egy kellemes közösség alakulhasson ki a nap során.

Hálásak vagyunk Istennek, aki az oktatást is felhasználja fontos eszközként ahhoz, hogy a fiatalokat magához vonzza. „Mikor Isten anygala közölte velem, hogy intézetet kell létrehozunk a fiatalság nevelésére, láttam, hogy ez lesz az egyik leghathatóbb eszköz, amit Isten arra rendelt, hogy

embereket mentsen meg” (Ellen White: *Bizonyságtételek*. 4. köt. 419. old.).

SZE

Beiktató istentisztelet Debrecenben

Ünnepélyes keretek között került sor 2017. május 27-én Debrecenben a Tiszavidéki Egyházterület új tisztviselőinek beiktatására. Az Isten vezetését és sok bölcsességet igénylő megbízatások négy évre szólnak. Az egész napos feszített, de pontos ütemterv szerint tartott rendezvényen hozzávetőlegesen 300 résztvevő volt. Egyházunk vezetősége köszönetet

mondott a távozó bizottsági tagoknak, valamint Várhelyi Zoltán lelkész előző egyházterületi titkárnak.

Ócsai Tamás unióelnök igehirdetésének alap gondolata a Mt 5:13 volt. Hangsúlyozta, hogy könnyebb és viszontagságosabb időkben egyaránt fontos azt szem előtt tartanunk, hogy mindig Isten áll a kormánykeréknél. A 2017. május 21-i választókonferencia határozatának értelmében, a következő négy évben Hegyes-Horváth Géza folytatja az egyházterületi elnöki munkát. Szöllősi Árpád egyházterületi kincstárnoki feladatokat fog ellátni, Dankó Ferenc pedig egyházterületi titkári kihívások elé néz.

Az összes elhangzott szolgálatban a hála, köszönet és áldáskérés szavai keltek szárnyra. A különleges szombatot összevont kóruszolgálatok,

énektriók, zeneszólók, ifjúsági jelenet és versek tették igazán felemelővé. A délelőtti és a délutáni istentisztelet között közös ebéd várta a vendégeket és nyújtott lehetőséget a meglévő kapcsolatok ápolására, ismeretségek kialakítására. Méréldkő volt ez a szombat a terület, a gyülekezet és a vendégek számára egyaránt. Kicsit megálltunk, megpihentünk, tájoltuk magunkat és erőt gyűjtöttünk utunk folytatásához.

KBE

„Kövessük a mennyei látást...!”

Az egyházterületek újválasztott elnökeit kérdeztük szolgálatukkal kapcsolatos meglátásaikról, célkitűzéseikről.

– Az Egyházterületi Konferencia újválasztott a terület elnökévé. Hogyan fogadtad a döntést? Mi volt az első gondolatod?

Hegyes-Horváth Géza,
a Tiszavidéki
Egyházterület elnöke

– Mivel kilenc éve szolgálom a vezetésben, lélekben felkészültem a váltásra. Tudatában voltam annak, hogy milyen kihívásokkal néz szembe a vezetés már a választások másnapján, ezért megkönnyebbülés lett volna a váltás, de azt sem éreztem volna becsületessé, hogy azokat a feladatokat, amiket mi nem oldottunk meg, másra terheljem. Ebből a szempontból örültem annak, hogy folytathatom.

Egy választás bizonyos értelemben a szolgálatomról való véleménynyilvánítás is, ezért örültem a testvérek bizalmának. Nem tudom, hogy ellenkező esetben, hogyan éreztem volna magam.

A konferencia előtti hónapokban lelki felkészültem arra, hogy lelkesítő körzetben szolgáljak, ami számomra nagyon vonzó. Nagyon közel van a szívemhez az, hogy egy gyülekezettel tervezek, missziómunkát végezzek, látogassak. Főleg az, hogy a lelki megújulás útján közösen haladjunk egy gyülekezeti közösséggel és tapasztalatokat szerezzünk.

Ősz-Farkas Ernő,
a Dunamelléki
Egyházterület elnöke

– Nagy kísértés volt a saját kezembe venni a dolgok alakulását, és magamnak eldönteni a jövőt, de az Ige tanácsa az, hogy „inkább essem Isten kezébe” és bizzam a közösségre a döntést. A közösség pedig úgy határozott, hogy újra megbíz a vezetés szolgálatával. Megtisztelő, alázatra nevelő, de a szolgálat szolgálatot jelent. Lelkészként én is azt ígértem az Úrnak, hogy neki adom az erőmet, a lelki ajándékaimat. Ő mondja meg, hol és mit. Ez nem változtat a lényegen – ugyanúgy oda kell tenni magunkat. Ő a Főnök.

Ahogy a beiktató igehirdetésben mondtam, nem akarom folytatni. Újra kezdem. Így értem az Igéből. Nem engedhetjük meg magunknak azt a luxust, hogy a rutint folytassuk, ahogy az nekünk kényelmes és ahogy megszoktuk. A Jelenések könyvének reformációs üzenete is megújulásra szólít. Saulus nem megtérésre szoruló, bűnöző ember volt, hanem képzett teológus, igazi konzervatív értékrendű, Isten választott népét az életénél is jobban szerető, nagy áldozatokra kész fiatalember. Mégis, a látomás, amit kapott, megállította, majd elindította és megerősítette. A mennyei látáshoz pedig nem volt engedetlen (ApCsel 26:19).

Ezt várom ebben a ciklusban a magam és a DET gyülekezetének életében. Kövessük a mennyei látást, engedjük, hogy megállítson és szembesítsen azzal, akik valójában vagyunk. Indítson el a „jaj nekem”-ből az „itt vagyok én” tapasztalattig, és erősítsen meg az adventista identitásunkban, a szolgálat nehézségeinek vállalásában is! Ez volt a szívemben, és azóta is kísér.

– Véleményed szerint mi volt az elmúlt három év legjelentősebb eredménye az egyházterületi vezetés munkájában?

HHG: Bár egyes számban hangzik a kérdés, két dolgot szeretnék megemlíteni.

Kimondhatatlan öröm számomra 284 csatlakozó testvér, 8 gyülekezet és 8 lelkes közösségünkbe fogadása. Negyvenéves imára kaptunk választ. Történelmi pillanat volt a csatlakozás és az ehhez vezető tárgyalási folyamat, amelynek aktív résztvevője lehettem. Hálatelt szívvel mondunk köszönetet ezért Istennek, és azért, hogy most már együtt, egymás és Isten kezét megfogva végezzük a ránk bízott küldetést és készülünk áldott reménységünk beteljesedésére, Jézus Krisztus visszajövetelére.

A másik dolog, amit szeretnék megemlíteni: a misszió középpontba helyezése. Eddig is a középpontban volt, de most még nagyobb hangsúlyt fektettünk erre. Nagyon komolyan vettük azt tény, hogy ha a misszió nem kerül az öt megillető helyre, gyülekezeteink jövője és életképessége válik kérdésessé. Ezért egy missziós munkacsoportot hoztunk létre nyolc személyből, akikkel azon dolgozunk, hogy segítsük a gyülekezeteket, misszióra motiváljuk és képezzük a testvéreket. A csoport nemcsak dolgozik, de komolyan

imádkozunk a Szentlélek hatalmáért, vezetéséért és Isten népének megújulásáért. Első körben a lelkészeket vontuk be ebbe lelkésztervezet keretében, utána szélesebbre kiterjesztettük, két nagyobb eseményt szerveztünk „Ki a sótartóból!” címmel. Az elsőt 500 testvér volt jelen, a másodikon több mint 600. Ezekre az alkalmakra olyan előadókat hívtunk, akik nemcsak módszereket mutatnak be, hanem komoly tapasztalatuk van a misszió területén, szoros közösségben élnek Istennel, és tapasztalatból ismerik a Szentlélek hatalmát.

ŐFE: Isten megáldotta a gyülekezetek és a lelkipásztorok munkáját. 631 új testvér jelent meg a Dunamelléken keresztség és hitvallás útján, 7 új gyülekezet és 7 új szórvány. Kiváltság volt egy nagy családba beépíteni őket. A béke és összefogás légköre pedig lehetővé tette, hogy az egyházterület az új kezdeményezésekben is építkezzen, mint például a nagyvárosi missziós kapcsolatépítő lehetőségei (Pláza Expók, Kapcsolat Expo, Húsvéti Séta), a családi napok rendezvénye (Margitsziget), reformációs év programjai (Reformációs séta, Jézus 7 reformációs üzenete sorozat, könyv és tanulmányút), Barátkozó gyülekezetek mozgalma, Bibliai Olimpia, Értéktérmető, Szakmai Konzultációk, Fitt Lelkészek Mozgalma, éves DET Naptár-füzet kiadása – az előző ciklus lehetőségeinek folytatása mellett. Az építkezés harmadik dimenziója az épületeink egy részének felújítása volt, amit a többszörsére növekedett kápolnaalap tett lehetővé.

– Mi volt az elmúlt három év legnagyobb kihívása?

HHG: A legnagyobb kihívás az volt, hogy rámutassunk az egyház legnagyobb szükségletére, és erre választ is adjunk. Szomorúak voltunk akkor, amikor azt láttuk, hogy néha jelentéktelen, de nagy fontosságúnak vélt dolgok a gyülekezetek lelkületét és hangulatát megmérgezték és alkalmatlanná tették küldetésük betöltésére. Isten nem arra hívott, hogy megtisztítsuk az egyházat a méltatlan gyülekezeti tagoktól, hanem arra, hogy bemutassuk Isten jellemét, hogy kiábrázolódjon bennünk Isten képe, és Isten Szentleke szolgálni tudjon általunk. Ellen White azt mondja, hogy a Szentlélek kiáradása az egyház legnagyobb szükséglete. Sajnos sok esetben másodrangú vagy jónak tűnő,

de szükségtelen dolgok foglalták el életünket és emésztették fel energiáinkat.

ÓFE: Az új kezdeményezések nem gyökereznek meg rövid idő alatt. Lassabb tempóra van szükség. Az egyháztagság létszáma meghaladta a 3000 főt, amihez már újfajta vezetési módra van szükség. A fiatalok munkába állítása és megtartása további erőfeszítéseket igényel. A kisgyülekezetek és szórványok gondozása, működtetése kihívást jelent. A passzív tagság motiválása és szolgálatba állítása prioritássá kell váljon. Folyamatosan figyelni kell, milyen ajtókat nyit meg a Szentlélek, és nem elégedhetünk meg az eddig „bevált” dolgok kényelmes ismétlésével. A mennyei látás új lendületet kell adjon, nem kötheti le a figyelmünket egyéb téma, bármennyire is szeretnénk vitatkozni. „Ahol jelentéktelen dolgok kötnek le a figyelmet, ott hiányzik az isteni erő” mondja E. G. White (*Az apostolok története*. 32. old.)

A hibáinkból tanulnunk kell.

– Melyek az elkövetkezendő ciklus legfontosabb célkitűzései?

HHG: Célunk a lelkesítő körzetek megfelelő ellátása. A négyéves konferenciái időszakot úgy kezdjük, hogy nagyon sok lelkesítő körzetben jelentős változásokat kell eszközölnünk, ami sok lelkesítő család költözését vonja maga után. Célunk ezt úgy megvalósítani, hogy a gyülekezetek a legmegfelelőbb lelkesítő gondoskodásban részesüljenek, miközben maximálisan odafigyelünk a lelkesítő családokra és gyermekekre, akiknek nagy kihívást jelent más iskolában folytatni tanulmányaikat.

Célunk folytatni a misszióra való motiválást és képzést, a „Ki a sőtartóból!” misszióalálkozók és képzések folytatását, ahol a missziómunkára való motiválás és képzés egy része megtörténik. Ezenkívül dolgozunk egy programon, ami segíteni fogja a gyülekezetekben az alulról kezdeményezett missziót, amikor a gyülekezeti tagok nem csupán a felülről kezdeményezett programokat hajtják végre, hanem a lelki ajándékaik és lehetőségeik felismerése után azt, amire Isten készíteti őket.

Továbbá célunk az ifjúság felkarolása, képzése és szolgálatba való bevonása; célunk az elvilágiasodott emberek elérése, az egészséges adventista azonosság tudat erősítése, gyülekezeteink megújulása. Különleges hangsúlyt fektetünk a Szentlélek munkájának megismertetésére és a felkészülésre, hogy alkalmasak legyünk arra, hogy a Szentlélek munkatársai legyünk.

ÓFE: A nagyobb létszám, több gyülekezet, új vezetési formát követel. A szolgálati területeket, amelyek elnökségi hatás-

körbe tartoztak, le kell osztani. Osztályvezetőket fogunk megbízni szakterületek irányításával, több lelkesítő és gyülekezeti tagot szeretnénk bevonni a munkacsoportokba. Tanítványsági osztály elindításával a tagság munkába állítását célozzuk meg. Lelkigondozói osztálynak segítenie kell a közösségi konfliktusok megoldását, szakszerű segítséget kell nyújtani lelki eredetű betegségek kezelésében. Nagy hangsúly kerül a kommunikációra, amit egy sajtóosztály koordinálhat. Külön osztály foglalkozik majd a missziós képzésekkel és kezdeményezésekkel.

Az irodavezetésnek is változnia kell, meg kell felelnie a digitális világ elvárásainak és könnyebbé kell tenni az adminisztrációt.

Tematikus bibliakonferenciák, összehangolt missziós kezdeményezések, lelkesítő, megújulási mozgalom ébren tartása, illetve az előző 3 évben elindított kezdeményezések további tartalommal való megtöltése mind-mind az előttünk álló időszak lehetőségei.

– Milyenek szeretnéd látni a lelkesítő kart és a gyülekezeteket négy év múlva?

HHG: Egy igazi munka-, testvéri, baráti és lelki közösségnek, akiket senki és semmi nem tud megosztani. Igen nagy ajándék az egymást támogató lelkesítő közösség, aminek az ellenség nem örül. Tudatában vagyunk annak, hogy féltékenységet, ellenségeskedést és gyanakvást akar elültetni közöttünk. Mindent megteszünk annak érdekében, hogy erre ne adjunk okot, és ne tegyünk olyat, ami ezt táplálná. Egy jól képzett, de lelki alapon álló lelkesítő szeretnénk látni. Egy olyan lelkesítő, amely nemcsak prédikálja az evangéliumot, hanem meg is éli a szolgálatában, a családjában, házasságában és a mindennapjaiban.

ÓFE: Inkább arra válaszolnék szívesebben, hogy hol szeretném látni. De ha még itt leszünk, akkor szeretném a korábban említett mennyei látást megtestesülni. Az eddig passzív tagokat a lelki ajándékaiknak megfelelő munkában látni. Szeretném, ha Jézus személye fontosabbá válna, mint kedvenc lelkesítő irányzataink védelmezése; ha a 25%-os társadalmi ismertségünk legalább duplájára növekedne, hogy legyen, aki kíváncsi arra, amit hirdetünk; ha arról ismernének ahogy az embereket szeretjük és elfogadjuk, nemcsak arról, amit mondunk; ha minden gyülekezet befolyási központ és misszióra felkészítő gyakorlóterep lenne.

Szeretném, ha a lelkesítőket legalább annyi elfogadás és megbecsülés érné, mint amennyi törődést és munkát várunk el tőlük.

Tapasztalatok sokaságát, lelki ébredést, imacsoportoktól hangos gyülekezeteket, ahol Isten hatalmát és a tanítványság élményét átélhetik.

– Mit üzensz az *AdventInfo* olvasóinak?

HHG: Azt üzenem, hogy ne engedjük meg, hogy a fontos és ártatlan dolgok elfoglalják életünket, elvegyék időnket és energiánkat a legfontosabbtól! Ne elégedjünk meg a látszatvallásossággal! Ennek értelmében üzenetemet a legjobban Pál apostol fogalmazza meg az Efézusi levélben, a 3. fejezet 16–21 versekben: „Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjöttek az Ő Lelke által a belső emberben; hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; a szeretetben meggyökerezvén és alapot vehén, hogy megérthessétek minden szavattal egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felül haladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig. Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogyanem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint, Annak legyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké.”

ÓFE: A reformáció évében, Jézus 7 reformációs üzenetének egy részletét küldeném bátorításként: „Tudok cselekedeteidről. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be, mert bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én ígémet, és nem tagadtad meg az én nevetem... Eljövök hamar: tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat” (Jel 3:8, 11).

KiVi

Az AdventInfo legközelebb a „nyári szünet” után, szeptember 30-án jelenik meg ísmét. Addig is szeretettel várjuk a friss és tartalmas hírvagyokat és a jó minőségű fotókat, melyekkel honlapunkat (www.adventista.hu) a „nyári szünet” idején is igyekszünk folyamatosan frissíteni.

• ✎ • ✎ •

Az Adventista fálóra következő műsorát augusztus 11-én, 18:30-kor sugározza a Kossuth Rádió.

Keresztség Dunaújvárosban

2017. június 11. Jó lenne sok ilyen napot jegyezni a naptárunkban! Két fiatal ember kötött szövetséget az Úrral ezen a napon. Szabó István, aki Dunaújvárosi lakos, a Solti Gyülekezetet fogja erősíteni, Csanda Ernő Adonyból pedig a Dunaújvárosi Gyülekezet aktív tagja lett.

Testvéreink örömmel ünnepében több mint 100-an osztoztak. Eljöttek Ráckevéről, Érdről, Soltról, Székesfehérvárról, Kiskunhalasról, de még a Tiszántúlról, meg a Dunántúlról is testvéreink, barátaink. A dunaújvárosi baptista kápolnát

megettöltöttük. Velünk együtt ők is részt vettek az ünnepélyes istentiszteleten, együtt énekelve, áldva az Urat. Sok-sok énekszám, zene, vers hangzott el. Az Igét Hites Gábor testvér hirdette, a bemerítés szertartását Gyűrűs István testvér végezte.

Nagyon szeretnénk még sok ilyen szép és meghatározó istentiszteleten részt venni.

Gyűrűs Istvánné

Keresztség a Hajdúhadházi és a Hódmezővásárhelyi Gyülekezetekben

Heten kötöttek szövetséget Istennel 2017. június 10-én Debrecenben, az Erdős-pusztán található Dorcas Szabadidő-Központban. A keresztségük előtt mindannyian bizonyosságot tettek hitükről gyülekezetük előtt. Kárpáti Tiborné Livia a szövetségkötés után a Hódmezővásárhelyi Gyülekezet tagjaként fogja szolgálni az Urat, a többiek: Czibere Gyula, Papp Mariann, Rácz Dóra, Rácz Fanni, Rácz Krisztián és Restás Noémi pedig a Hajdúhadházi Gyülekezetben folytatják szolgálataikat.

A családi, meghitt alkalmon Restás László lelkész hirdette az Igét az ünneplő közösségnek. Az alapigét Pál apostol korinthusiakhoz írt második levelének egy részlete adta: „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, imé, újjá lett minden” (2Kor 5:17). Az Ige szavain keresztül néhány hangsúlyos gondolat helyeződött mindannyiunk szívére. Fontos, hogy a keresztség valami teljesen újat hoz az életünkbe. Egyrészt az élet újrakezdésének lehetőségét adja Krisztusban, amikor mindent, amit elrontottunk, Megváltónk helyrehoz bennünk és általunk. Másrészt nem csupán az életünk megjobbítását adja számunkra, hanem tel-

jes változást hoz. Ez a változás azonban nem egy pillanat műve. A keresztség csak a kezdet. A további haladáshoz megismerésre van szükségünk, fel kell fedeznünk és meg kell értenünk az istenfélelmet és Krisztus múlthatatlan szeretetét. Az új élet kezdetén el kell határoznunk, hogy teljesen feladjuk a régít. A Szentlélekre hagyatkozva el kell engednünk korábbi életünkhöz való kötődéseinket, hogy teljes szívünkkel Istenhez tartozhassunk!

A keresztelés szolgálatát Restás László lelkész, valamint Rácz Sándor Béla és Pócsi Lászlóné Irénke, a Hajdúhadházi Gyülekezet presbiterei végezték. A keresztségi ígéret Kovácsné Bokor Sarolta lelkész tolmácsolta a bemerítés után a megkeresztelték számára.

A megkeresztelt testvéreket egy bibliai igeszakasszal – az Apostolok cselekedetei 8:29–40 verseivel – köszöntötte Pócsi Lászlóné. Az alapige a szerezsen komor nyik példáját adja számunkra, aki miután megértette, hogy Jézus érte is meghalt, a Szentlélek által vezetett Fülöp közreműködésével megkeresztelkedett és „tovább ment az útján örömmel”. Ilyen örömmel kell minden keresztyének haladni az élet útján! A jó Isten áldása kísérelje megkeresztelt testvéreinket, hogy Jézus Krisztussal mindenkor jókedvvel járjanak, és életük mindig az Ő megváltó szeretetéről beszéljen!

Rácz Sándor Béla

Könyvajánló

Gallusz László:
Jézus hét imádsága

Különböző szerzők tollából szép magyarázatok kerestek ki Jézus

Krisztus mintaimájáról, a Miatyánkról, most azonban egy olyan könyv lát napvilágot, amely átfogóan mutatja be Jézusnak az imádsághoz és a mennyei Atyához való viszonyát.

Mi egyáltalán az imádság? Világvallások hívei gyakorolják, de mi, keresztyének hogyan tekintünk az imádságra, hogyan gyakoroljuk? – Sokan sokféleképpen igyekeztek megfogalmazni a választ arra a kérdésre, hogy mi az imádság, mégis, mindmáig a legismertebb és legtalálhatóbb állítás: az imádság a lélek lélegzetvétele.

Gallusz László a tudós alaposágával, de a prédikáló lelkész közérthetőségével írta meg könyvét, amely először angol, majd szerb nyelven jelent meg, most pedig magyar anyanyelvű olvasóink vehetik hamarosan a kezükbe. A kötet központi témája Jézus hét imádsága, amelyet a szem- és fültanúk lejegyezték. Jézusnak nemcsak a tiszta élete, hanem imaélete is példa számunkra. A szerző elemzi Jézus imáit, és a legfőbb vonások kiemelésével mellett rámutat arra, hogy miért követendő a jézusi imaélet. Sőt, az is kidomabolódik a könyvből, hogyan formálódik, változik egy torz, a bűn lenyomataival teli lélek nemessé, tisztává.

A könyv a következő napokban már kapható lesz az Advent Kiadónál.

Egyben tájékoztatjuk a gyülekezeteket, hogy a „HITELVEK” szintén nyomtatás előtt áll, feltehetően júliusban már kapható lesz a Hetednap Adventista Egyház 28 hitelve címmel. Áldáskívánattal:

az Advent Kiadó

Zuglói megújult!

Egy álom vált valóra! Mintha nem is ugyanazon a helyen lennénk... új falak, új homlokzat, tágas tér, keresztelő-mence, 21. századi, modern gyülekezet! Majdnem egy évnyi felújítás, átalakítás áll a hátunk mögött, aminek eredményeképpen 2017. május 20-án felavathattuk az ÚJ zuglói gyülekezetet.

A budapesti XIV. kerületi Kerégyártó utcában – Szilvási Lajos és Lajosné egyháznak adományozott épületében – 1992-ben alakult meg a Zuglói Gyülekezet. Az évek során a kezdeti 6 tagból

Az ünnepelő gyülekezet

2017-ig 68 tagig növekvő közösség számára hatalmas mérföldkő volt, amikor a régi, 50 főt befogadó gyülekezeti terem majdnem duplájára nőtt. Az emeleten két gyermekfoglalkoztató szobát is ki tudunk alakítani az egyre gyarapodó gyermekcsereg számára. A modern konyha pedig elengedhetetlen volt, hogy ilyen módon is megélhessük a közösséget, és folytathassuk jól bevált szokásunkat, mely szerint minden szombaton közös ebéddel várjuk a testvéreket és vendégeket!

Az idén 25 éves közösség nagyon hálas Istennek ezért a nagy tapasztalatért. Igazi csoda volt számunkra! Nagyon köszönjük az egyházterület gyülekezeteinek céladományát, az helyi önkormányzat külön segítségét, az egyházterületi bizottság támogatását és a gyülekezeti tagok felajánlásait.

Az istentisztelet első részében köszönetet mondtunk a támogatóknak, és megköszöntük az építkezésben tevékenykedő szakemberek és szervezők önfeláldozó munkáját.

Köszönetnyilvánítás a támogatók és a szakemberek, szervezők felé

Köszöntő beszédet mondott Gyügyei Attila, önkormányzati képviselő, családvédelmi és egyházügyi tanácsnok. Egyházunk elnöke, Ócsai Tamás szölte az Igét, majd dr. Ósz-Farkas Ernő egyházterületi elnök vezette a gyülekezetet a fogadalomtételnél.

A megújulás jegyében, a következő mondattal fejeztük be az avatási istentiszteletet: „Mi mint a gyülekezet tagjai, megújítva saját odaszentelődésünket, ezt az egész épületet Krisztus ügyének és az emberiség szolgálatának szenteljük.” ÁMEN!

(NG)

Reformációs séta Kiskőrösön

Kicsit kívülállóként írhatom meg, hogyan zajlott a reformációs séta Kiskőrösön. A nagy napot rengeteg előkészület – területfoglalási engedély, szereposztás, próba, szállítási feladatok – előzte meg.

Pünkösd vasárnapján egyesek már hajnalban útnak indultak, hogy a kellékeket, sátrakat a helyszínre szállítsák. A többség nyolc órakor gyülekezett, hogy Kiskőrös főterén, a Petőfi szülőháza előtti részen felállítsák a kilenc sátrat, a padokat, a gyerekek játszóterét. A 3., 4. sátor felállításakor már egészen profi volt a csapat. A térköves területet sátrak és egyéb kellékek lepték el. Nem kis kihívás az összeállítás, ezért aztán már szinte

delet harangoztak, mire készen lett a tér. A helyi gyülekezet finom bablevessel és malomkerék méretű pizzákkal kedveskedett a munkában részt vevőknek. Ebéd után gyors beöltözés és egy utolsó próba követ-

Károly Gáspár bemutatja a Bibliát

Lutherről tévéfelvétel is készül

eseményről. Némely látogató megkérdezte: Honnan jöttek? Nem volt könnyű a válasz, hogy valaki ki ne maradjon. A felelet valahogy így hangzott: Cegléd, Baja, Kecskemét, Kiskunhalas, Soltvadkert, Dunaújváros, Kiskőrös... és egyéb helyekről.

A kiskőrösi gyülekezet bátorságát és szervezőkészségét dicséri, hogy kis létszámuk ellenére vállalták, hogy a város főtere a reformáció ünnepének színterévé váljon.

Gyűrűs István

Gyermekfoglalkozás

kezett, és már jöttek is a vendégek – nem várva meg a „hivatalos” kezdési időpontot.

És ettől kezdve csak jöttek és jöttek, és jöttek... A tömegben ott volt az evangélikus esperes úr, a református lelkész és még sokan mások. A látogatók a 18 órai befejezést sem vették túl komolyan. Még fél hétkor is jött csoport. A helyi TV is felvételeket készített a nem mindennapos

A programról a *Vira Magazin* elektronikus hasábjain is megjelent egy beszámoló, Kertai Nóra írásában, ami itt olvasható: <http://vira.hu/esemeny/2017/06/06/reformacios-seta-kiskoroson/>

Vizsolyi dalos templomtúra

„...mert a reformáció mindenkié”

A Nyíregyházi Gyülekezetben van egy aktív, szervezőkészséggel megáldott házaspár, Bozzay Tamás és felesége, Juditka, akik az utóbbi években nyári buszos kirándulásokat szerveztek a szabolcsi gyülekezeti tagok, valamint a Bibliai Szabadegyetem hallgatói részére. Ezek helyszíneit már hónapokkal előre bejárják, egyeztetnek, meghirdetnek, lefoglalják, megszervezik az utazást, az étkezést stb.

Mostani kirándulásunk a reformáció 500. évfordulója jegyében történt. A „Vizsolyi dalos templomtúrán” a római katolikus és a református templom évszázados

A vizsolyi református templomban

falai között Kertész Tamás szuggesztív vezényletével a Szabolcsi Adventista

Vegyes és Férfikar Isten előtti áhítatra és mély hódolatra nyitotta meg az istentiszteleten résztvevők szívét. Hála és köszönet érte! Ami kijár

Szolgálat a vizsolyi katolikus templomban

a Gombár házaspárnak is, akik 109 főre főztek húsmentes, bográcsos babgulyást ebédre! A kiránduláson gyülekezeteink tagjai és különböző felekezeti barátaik, valamint a tiszavasvári „Tisza menti Emberek Lelki Segítő Egyesülete” is részt vett.

Köszönet a bennünket nyitott ajtókkal váró templomok lelkipásztorainak. Árvai Zoltán katolikus és Kovács Zsolt

Levente református lelkipásztoroknak. Köszönjük Daruka Mihálynak, a Vizsolyi Biblianyomtató Műhely vezetőjének a tárlatvezetést és a Biblia magyar nyelvű nyomtatásának emlékeztető, történelemszemléletű, látogatókat is bevonó előadását. A szíves fogadtatást mindhárom helyszínen könyvajándékokkal köszöntük meg. És nem utolsó sorban köszönjük a „Boldog Jövő Alapítvány” vezetőjének, Solnyikné Pócsi Ilikének a kiránduláshoz nyújtott anyagi támogatást.

Reménységünk, hogy lesz még ilyen felemelő, jól megszervezett, áldásos kirándulásban részünk, ahol barátainkkal együtt újra Isten színe elé állhatunk.

Pócsi Lné

„2017. június 11-én (amikor a Római Katolikus Egyház a Szentháromságot ünnepelte), a reformáció 500. évfordulója alkalmából Vizsolyban, a Károli Biblia nyomtatásáról híres faluban mutatkozott be a Szabolcsi Adventista Vegyes Kar. A római katolikus templomban meghirdetett hangversenyükre oly sok érdeklődő jött el, hogy Isten háza teljesen megtelt.

A helyi katolikus közösség vezetőjeként szívvel örülök annak, hogy vendégeink előadása nem merült ki a zeneszerző mesterek egyházi műveinek egyszerű tolmácsolásában. Vendégeink szívből jövő, lelkes szereplése igazi misszióként hatott, melynek célja, hogy az emberek szívéhez közel hozza Jézus Krisztust és tanítását, az Örömhírt.

Amikor készek vagyunk feltétel nélkül átadni magunkat Krisztusnak, hogy egyedül Ő legyen életünk Üdvözítő Ura, akkor megtörténik a csoda: végbemegy a reformáció, a megújulás az egyes emberek, családjaink és a különböző nemzetközösségek életében!

Külön megköszönöm a vegyes kart elkísítő lelkészasszony igehirdetői szolgálatát! Igazán lelkesítő, életünk átgondolására és megújítására ösztönző gondolatokat hallhattunk tőle. Hívünk nevében köszönöm az igés könyvjelzőket, melyeket ajándékba hoztak nekünk!

Kívánom, hogy még számos éven át dicsőítsék az egy Istent, aki Atya és Fiú és Szentlélek! Szolgálatuk által sok magyar (és nem magyar) ember szívét érintse meg Isten szeretete és kegyelme! Aki szépen énekel, az kétszeresen imádkozik!

Valamennyi kedves vendégünk életére, jószágos Istenünk bőséges áldását kívánom és kérem!

Vizsoly, 2017. június 13.

Árvai Zoltán római katolikus plébános”

„»*Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán.*« (Zsoltár 1:1) – 2017. június 11-én, a reformáció 500 éves jubileuma emlékére a nyíregyházi adventista közösség Vizsolyba, a Biblia falujába látogatott. Mindhárom történelmi felekezet (római és görög katolikus, valamint református) gyülekezeteiben tiszteletüket tették, a református istentiszteleten pedig énekes és versszavaltati szolgálatot is vállaltak.

Kölcsönös öröm, egymás értékeire való rácsodálkozás és a mi közös Megváltó Urunkba való együttes kapaszkodás és ünneplés volt találkozásunk legerősebb élménye. Az igehirdetés a fenti zoltáridézet, az 1. zoltár alapján hirdette felekezeten felülemelkedő közösségélményünk hitbeli alapjait. Jézus Urunkhoz való odatartozásunk az igehirdető és az igében gyönyörködő, az abban benne élő hívő ember életútja mentén érhető tetten. Az istenes élet, az Igében zajló életünk, valamint az Igét megvető bűnösök polyva élete jelenti a fő különbséget emberi sorsok viszonylataiban, és nem pedig a hagyományok, rítusok, ünnepek és felekezeti-szervezeti különbségek. Krisztusban, az Ő magasztalásában és Igéjének hallgatásában, megélésében ma is egyek és testvérek lehetünk, mint ahogy eljövetelekor ez végérvényesen és örökre így is fog teljességre jutni. Addig pedig az első hűsvét keresztény örömeivel és szent várakozásában várjuk azt az időt, mely a Mennyei Atya hatalmában van, és országának teljes helyreállítását fogja elhozni (ApCsel 1:6). Így végezzük a számunkra elrendelt és történelmi keretekben is meghatározott szolgálati területeket, melyeket magyar népünk életében Isten reánk bízott, legyünk akár katolikusok, reformátusok, vagy adventisták.

Vizsolyi szeretetünkkel, az Ige örömeiben megtalált közös hitünkkel köszöntjük adventista testvéreinket is a reformáció 500. évfordulóján!

Vizsoly, 2017. június 11.

Kovács Zsolt Levente református lelkipásztor”

Kórustalálkozó Nemesvámoson

„Hálaének és dicsőítés hangzik, öröm és vidámság hallatszik falaik között. Megsokasítom népemet, s többé meg nem fogyatkoznak, megbecsülteké teszem őket, s többé nem lesznek megvetettek.” (Jeremiás 30:19)

Május 20-án közel 250 ember érkezett Nemesvámosra együtt dicsőíteni az Urat. A falu imaháza örömmel fogadta a Dunamelléki Egyházterület különböző pontjairól érkező kórusokat.

A vendéglátó kóruson kívül még négy énekkar mutatta be Istenbe vetett hitét. A hévízi és érdi, valamint az Éjféli Kiáltás Gospel Kórus és az újonnan alakult

Szüret utcai Ifjúsági Kórus szolgálatait hallgathattuk meg. A délelőtti folyamán az énekeken keresztül átélhettük Isten hatalmas csodáit, Jézus szeretetét irántunk, és visszajövetelébe vetett hitünket. Öröm volt hallgatni a különböző stílusú és hangulatú egyházi műveket, és látni, milyen sokszínűek is vagyunk. A gyülekezetek legkisebbejéitől a legnagyobbakig mind egy kórusként szolgáltak Istennek.

Délután megrendezésre került a lassan hagyománnyá váló Jótékonyági Koncert. A rendezvényen Mustos István, Nemesvámos alpolgármestere mondott köszöntő beszédet. Eljött a Petőfi Sándor Általános Iskola képviselője, aki köszönetet mondott a tavalyi koncerten befolyt összegért, ami-

ből az iskola új öltözőszekrényeket tudott vásárolni.

Az idei program a nemesvámosi Csillagvirág Óvoda javára került megrendezésre, az ADRA bevonásával. Az igei gondolatokat Kalocsai Tamás körzetvezető lelkipásztor tolmácsolta. A kórusok egy nagy karként magasztalták az Urat és tettek bizonyosságot hitükről. A koncerten elhangzottak versek és zeneszámok is, amelyek mind emelték a rendezvény színvonalát. Több mint 230 ezer forint gyűlt össze a jókedvű adakozóknak és Isten kegyelmének köszönhetően. Az óvoda igazgatója, Putz Andrea az örömtől meghatódva mondta el köszönőbeszédét. A résztvevők örömmel és önzetlenül támogatták az új óvoda felépülését és a gyerekek nyugodt és szép környezetben való nevelkedését. Az Úr áldása nyugodott az egész napon.

Kövesi Anna

30 év és egy új kezdet

Az elmúlt hónapban több neves esemény is volt a Szolnoki Gyülekezet életében.

Május 23-án ünnepeltük az Ellen Gould White Életreform klub 30 éves évfordulóját. Ebből az alkalomból több alapító tag is újra vendégünk volt. Csomor Csaba presbiter, a klub aktív tagja és előadója kifejezte háláját minden támogatónak, és röviden összegezte a legfontosabb mérföldköveket. Ezután Czákó László klubvezető segítségével visszatekinttünk a kezdetekre, és bepillanthattunk a kulisszák mögé a régi levelezések, újságcikkek segítségével. Számos szakember támogatta és támogatja jelenleg is a klub működését. Az est ünnepélyességét ének-, zene- és versszolgálattal (Ady Endre: *Az Úr érkezése*) biztosították a gyülekezet tagjai. Zárásként a hallgatósággal együtt csendült fel a „Kész a szívem néked himnuszt énekelni” kánon. Nem csak a három évtizedért és a közösségért lehettünk hálásak ezen az estén: a testvérek által készített nyers gyümölcsleves, a magvas teljes kiőrlésű pogácsa, a zöldségsaláta és a többi finomság is sikert aratott. A nyári szünet előtti utolsó foglalkozás egy város körüli túra volt május 30-án. Szeptembertől folytatjuk, célunk pedig, hogy

még szélesebb körben megismertethessük az egészséges életmód áldásait.

Több, mint egy évtizede tartunk Szolnok környékén Egészség EXPO-kat felnőttek és gyermekek (eddig jellemzőn a 3. osztályosok) számára. Június 9-e mégis egy új kezdet (NEW START) volt számunkra, hiszen először próbáltunk meg 5-6. osztályosokkal dolgozni Tiszaburán, 30-nál több gyermek részvételével. Néma játékoság megmaradt a feladatokban, és ők is ugyanannyira örültek az ajándékoknak. Emellett pedig egészen komoly témákat is elő lehetett venni, pl. a mértékletesség kapcsán: szervenélybetegségek és káros szerek hatásai, a túl korai szülővé válás veszélye (ebben a közegben nagyon valóságos problémák). Reméljük, hogy hosszú távon is megőrzi szívünkben a tanulságokat, és továbbra is sikeresen tudunk együttműködni az iskolákkal.

A jó istennek és kitartó testvéreinknek hála, tovább folytatódnak a szerdai gyermekfoglalkozások is Tiszaburán 30-50 résztvevővel, a helyiek közül pedig egy-

re többen támogatják őket étellel, játékkal és ruhákkal. Több tehetséges, jó képességű gyermek is van közöttük, őket különösképpen szeretnék segíteni és felkarolni. Egy napközis nyári tábor is szervezzük számukra Zámbo Zoltán közreműködésével.

A szolgálatok mellett fontosnak tartjuk a belmissziót is: ne csak az istentiszteleten találkozunk, hanem olyan alkalmakkor is, amikor lehetőség van szabadban beszélgetni, jobban megismerni és támogatni egymást a hétköznapi küzdelmekben. Ennek érdekében rendszeresen szervezünk testvéreink gyermek- és ifjúsági alkalmakat, június 18-án pedig egy közös buszos kirándulást is Szarvasra.

óbbk

Gyermekszombat Miskolcon

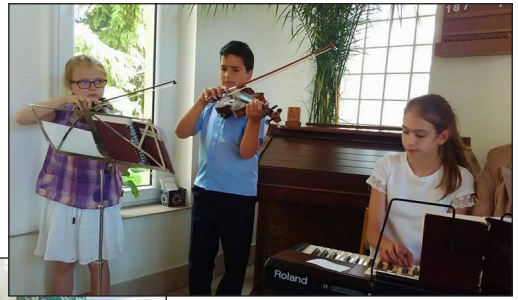
Május 27-én a Miskolc, Fűzes utcai Gyülekezetben egy igen különleges szombati alkalmon vehettünk részt. Az istentisztelet szolgálatai mind olyan versek, zenei szolgálatok voltak, amelyek gyermekek adtak elő, de még a hálaáldozatok és tizedet is ők gyűjtötték össze. Hosszú előkészület előzte meg ezt a szép napot, hiszen az ifjoncok alaposan felkészültek, hogy Istennek szép és tökéletes ajándékot adjanak át.

Gyülekezetünk legfiatalabb tagja, a 2 éves Ábel felvételtől mondott verset, de a nagyok (4 évestől 11 évesig) már bátran álltak ki a gyülekezet elé. Felváltva olvasták fel az alapigét (Mt 25:31–45), amiről a gyülekezet együtt gondolkodott. Közben minden lurkó kapott maga mellé egy idősebb testvért, hogy annak egy tapasztalatát meghallgassa, megismerje. Az egész alkalmat gyermeki őszinteség és ár-

tatlanság lengte be. Minden jelenlévő kicsit a gyermekek szemével, annak tisztánlátásával tekinthetett a juhok és a kecs-

kék példázatára. Nem volt szükség igazán magyarázatra, így a történet mondanivalója sokkal mélyebbre hathatott bennünk. Jézus példázata egyszerű: vagy a kecskék, vagy juhok táborába tartozunk. Életünk

tanúskodik arról, hogy bennünk lakik-e a jézusi szeretet.

A közös ebédet a testvérek a csemeték ízlését és az egészséges alapelveket szem előtt tartva készítették el. Ebéd után pedig Kiss Józsefné Mártika nénit látogatták meg a csöpp-ségek, szolgálatukkal lelkesítve gyülekezetünk egyik ágyhoz kötött tagját. Csodálatos volt látni, ahogy generációk találkoznak, és együtt mennek Jézus elé. Isten áldása kísérte az egész napot.

LMA-BGy

Gyermekiskolai látogatás Gyömrőn

A Gyömrői Gyülekezet meghívására gyermekiskolánk különleges gyermekszombati alkalmon vett részt 2017. május 6-án, melyen összesen 21 gyermek és szülei vettek részt a Szüret utca képviseletében és feleannyi gyermek a helyi gyülekezetből.

Az egész nap a kicsikről szólt – nekik volt külön istentisztelet a nagyteremben, bábozás, rengeteg ének- és gyermekszol-

gálat. Ezalatt a felnőttek az alagsorban gyűltek össze. A nap fő témája a szeretet és megbocsátás volt.

A gyömrői testvérek pazar ebéddel vendégelték meg minket, majd délután a természetben játszottak a gyerekek, mi alatt a felnőttek is feltöltődtek. Az egész nap folyamán végig éreztük Isten jelenlétét.

Engedjétek meg, hogy megosszak veletek egy tapasztalatot: az volt a tervünk, hogy a délutánt mindenképpen a szabadban töltjük a gyerekekkel. Többen buzgón imádkoztunk azért a hét folyamán, hogy az időjárás ezt lehetővé tegye. Szombat reggel verőfényes napsütésre ébredtünk, délelőtt a gyülekezet kertjében is beszélgethettünk,

délután 14 és 16 óra között a kicsik még a helyi tónál is tudtak játszani. Miután elbúcsúztunk egymástól, 17 órakor óriási zápor zúdult le pontosan azon a helyen, ahol nem sokkal előtte mi még boldogan szívtunk magunkba a finom napsugarakat! Isten vigyázott ránk és megadta szívünk kéréseit ezen a szombaton is.

A nap végén a gyerekek mosolyogva kérték, hogy még sok-sok ilyen szombat legyen az imaházakban – sőt volt három nevelőszülőknél élő kislány, akik búcsúzaskor csillogó szemmel mesélték el, hogy ez volt életük legszebb napja. Isten iránti hálával mondhatjuk el minden résztvevő nevében, hogy ez a szombatnap várakozásainknál is áldásosabban alakult.

„Úgy dicsőíthetjük és tisztelhetjük Istent, ha tökéletesen engedelmeskedünk szent törvényének, és életünkben az iránta tanúsított hódolat, szeretet, vidámság és hála nyilatkozik meg...” (Ellen G. White).

Kovács Zsuzsa

A 90 éves Rác István köszöntése

2017. március 25-én szombat délelőtt hálaadó napot tartottunk Nyírbogdányban. Rác István testvér betöltötte a 90. életévét.

Az igeszolgálat is a hála szavait visszahangozta: „Hálával zengedeztetek az Úrnak...” A teremtő Isten illeti a hála és a dicsőség, áldásaiért és életünk fölött tanúsított védelméért. Családias kis gyülekezetünkben a vendégekkel együtt örömmel

hallgattuk a költemény- és énekszolgálatokat, Istent dicsőítve. Az ebédet is közösen költöttük el, hálát adva Istennek szeretetéért és gondoskodásáért.

Bizzunk Istenünkben, aki óvja időseinket és gyülekezetünk minden tagját. „... Várván ama boldog reménységet, a mi megtartó Úr Jézus Krisztusunk megjelenését...” Néki legyen dicsőség örökkön örökké!
D.L.

Osztrák vendégek Ráckeven

Május 12–14-ig az ausztriai Oberweißburg gyülekezetének kicsiny csoportját fogadtuk Ráckeven. (*Oberweißburg Salzburg tartományban, Lungau régióban található. A kis gyülekezet tagjait többen ismerhetik Magyarországon, hiszen korábban évekig Mariapfarr-on, a Berghotelben volt a gyülekezet összejöveteli helye, ahol több magyarországi gyülekezeti csoport is megszállt, illetve olyan programok is zajlottak, mint a túratábor vagy a házaspárok hete.*)

A testvérek pénteken este érkeztek, és családoKNál kaptak elhelyezést.

A szombat délelőtti szolgálatot Stefan Lutsch testvér, a gyülekezet presbitere látta el, délután Raimund Fuchs testvér szolgált, aki lelkészként hosszú évekig volt az Osztrák Unióban a Családi Osztály vezetője, de dolgozott a Könyvevangélista Csoport vezetőjeként is, jelenleg éppen nyugdíjazása előtt áll. A két összehangolt szolgálatban a család, a gyermeknevelés, a párválasztás témáiról hallhattunk egyik gyülekezeti tagunk fordításában.

A közös ebéd után a gyülekezetünk szinte teljes létszámmal vett részt a délutáni alkalmon is, gyerekekkel, fiatalokkal együtt.

Vendégtestvéreink egyben a Lungau-i Singgruppe Hoffnung (Reménység Énekcsoport) tagjai is, így énekeikkel szívmenlítő percekert szereztek, ugyanis régi adventi énekeket hallhattunk tőlük.

Itt érdemes megemlíteni, hogy egész nap olyan közös énekeket énekeltünk, amik számukra is ismertek voltak, és néhányuk szorgalmasan próbálta éneklés közben a kivetítőről a magyar szöveget olvasni, magyarul énekelni.

Este együtt indultunk Budapestre, egy kis városnézésre. A Hősök terén hallhattunk egy kedves esti éneket is a vendégektől, az Andrassy úton haladva megnéztük az Operaház fényeit, majd a Parlament épületét csodáltuk meg és sétáltuk körbe.

Vasárnap délelőtt még egy ráckevei szigetkerülő sétahajózásra vittünk a vendégeket, amit igazán nagy örömmel fogadtak. A hajózás utáni közös fotózásnak nem akart vége szakadni. Búcsúzóul mi énekeltünk nekik egy áldásmondó éneket a parkban, majd ima után elköszöntünk tőlük.

Reméljük, testvéreinket hamarosan újra Ráckeven üdvözölhetjük, hisz tartalmaz, értékes szolgálatuk után megszületett egy közös őszi evangelizáció terve is.

Czegle Éva

Hétfégi cserkészportya a „szabadság” jegyében

Az 1942. sz. Michnay László Cserkészcsapat idén újra Berekfürdőn rendezte meg tavaszi portyáját 2017. május 12–14. között. Programunk, amelyen 22 cserkész vett részt, már péntek délután elkezdődött, amikor játékosan jobban megismerhettük egymást. Ezeket a játékokat főleg Bónis Panna vezette – mint frissen végzett őrvezető –, aki elhozta közénk az újonnan alakult Ózike őröt is. A jó hangulatú közös vacsora és szombatkezdő áhítat után nyugovóra tértünk, és bár éjjel egy kisebb vihar tombolt, de ez sem tudta megzavarni az álmainkat.

Közös énekekkel dicsőítettük a mi teremő Istenünket a szombat délelőtti áhítat alkalmával, amelynek fő témája a „szabadság” volt. Az Istentől való „szabadság”, ami nem az „azt csinálók amit akarok” szabadsága, hanem a „szabad vagyok a jó tettekre, amiket Isten elkészített számomra” szabadsága. Ebből a

szemszögből olvastuk újra Zámbo Zoltán vezetésével a bibliai József és Dániel történetének egy-egy epizódját.

Délután egyedibbnél egyedibb papírsárkányok készültek, és már elindultunk megröptetni őket, amikor egy futó májusi zápor csapott le ránk, ami ugyan a sárkányröptetést megghiúsította, de a jókedvünket lehűteni nem tudta.

Vacsora után már a táborút mellett szerezhettünk újabb élményeket – szintén a szabadság témakörében – és ismerhettünk meg új játékokat, amiket a frissen végzett őrvezetőink, Hadházi Eszter, Bónis Panna és Rác Dóra hoztak el közénk.

Másnap a szokásos reggeli rutint – tornát, reggelit, közös éneklést és áhítatot – követően a cserkészprogramokból kihagyhatatlan méta játék vette kezdetét. Kicsiktől a nagyokig mindenki szívét-lelkét beleadva tett meg mindent csapata győzelméért, na meg persze a játék örömeért.

A közös játék után és a hétfégi programunk vége előtt az elhasznált energiáinkat finom spagettivel pótoltuk, majd – sajnos – eljött a hazautazás ideje.

Bár rövidnek tűnt számunkra ez a szűk három nap, de annál tartalmasabbnak éreztük. Új élményekkel gazdagodtunk, és még jobban összekovácsolódtunk a csapatunk.

(a csapat vezetői)

Huszonöt éves a hajdúhadházi Michnay László Cserkészcsapat

Megalakulásának 25. évfordulóját ünnepelte az 1942. sz. Michnay László Cserkészcsapat pünkösdi hétvégéjén. A június 2-4. között Hajdúhadházon megrendezett jubileumi programot a negyed évszázad emlékeinek felelevenítése céljából szerveztük azok számára, akik jelenleg tagjai vagy valaha aktív tagjai voltak közösségünknek, hozzájárultak csapatunk létrejöttéhez, velünk táboroztak, illetve valamilyen módon kapcsolatba kerültek a csapattal. Az ország különböző szegleteiből érkeztek résztvevők, úgymint Sátoraljaújhely, Szeged, Békéscsaba, Gyula, Nemesvámos, Nagykanizsa stb.

A péntek esti teaház kiváló lehetőséget adott arra, hogy az egykori cserkészethez, cserkész táborokhoz köthető emlékeinket baráti hangulatú, kötetlen beszélgetések közepette megoszthassuk egymással. Örömkre, ezen az estén családjával együtt közöttünk volt Papp Román és felesége, Nóra, akik aktív részesei és segítői voltak cserkészcsapatunk kezdeti indulásának, a cserkészvezetők képzésének. Az esti program lehetőséget adott arra is, hogy azok, akik korábban nem találkozhattak egymással – pl. életkori különbségek miatt – azok játékos módon megismerjék egymást.

Szombat délelőtt ünnepi istentiszteletet tartottunk. Ezen a programon együtt ünnepelt velünk a Hetednapos Adventista Egyház is: Palotás Kristóf országos ifjúságvezető köszöntötte az összegyűlt közösséget. Közöttünk volt a jelenleg tevékenykedő másik két adventista cserkészcsapat parancsnoka is: az 1301. sz. Négylevelű Fa Cserkészcsapatot Várnagy András, a 431. sz. Huenergardt János Frigyes Cserkészcsapatot pedig Kassai Csaba és családja képviselte. Zámbo Zoltán igei elmélkedésének keretében „eljátszottunk a gondolatot”, hogyan vívódhatott a bibliai Gedeon, amikor az Úr elhívására az Ő szolgálataiba állt. Történetén keresztül megtudhattuk: „ha az Úr velünk, kicsoda ellenünk?”

Szombat délután került sor a jubileumi ünnepi megemlékezésre. Ezen az alkalmon jelen voltak a Magyar Cserkészszövetség

IX. Cserkészkerületének elnökségi tagjai: Hadházy Péter kerületi ügyvezető elnök és Búzás Eszter Biborka kerületi vezetőtiszt. Mindketten megosztották a hallgatósággal, hogy milyen élmények fűzik őket közösségünkhöz.

A huszonöt éve megkezdett gyermek- és ifjúságnevelő munka rengeteg emlékekkel gazdagított bennünket. A cserkészörökben megélt közösség, a csapatban kialakult sok-sok barátság és a nyári cserkész táborok életre szóló élményként élnek bennünk. Ezeket az emléképeket Restás László lelkes és cserkészvezető segített feleleveníteni a résztvevőkkel való interaktív beszélgetésekben.

A felidézett történetek között volt a csapat elindulását megelőző, azt elősegítő esemény is, amikor 1991 nyarán tizenhat cserkészvezető-jelölt vett részt Cserhátszentiván közelében a Hármastórnál a Magyar Cserkészszövetség égisze alatt megrendezett őrvezetőképző táborban. A résztvevők között volt Hamerszki Judit, Rácz Sándor Béla és Szabó József is a Hajdúhadházi Gyülekezetből. Az a képzés nem csak a hajdúhadházi cserkészcsapat jövőjét alapozta meg, hanem a magyarországi adventista cserkészéletet is, aminek keretében hamarosan néhány másik csapat mellett 1992-ben a Michnay László nevet viselő cserkészcsapat is megkezdte működését az ifjúságért.

Szombat este táborúzi köré gyűltek a cserkészek, a szülők és az érdeklődők. Csapatunk parancsnoka, Matlák Tímea valamint Szabó József vezetésével vidám játékok, dalok és táborúzi mókák tették vidámmá az estünket, ami igazi cserkész tábori hangulatot teremtett.

Vasárnap különböző csoportjátékok és kézműves foglalkozások foglaltak le kicsiket és nagyokat egyaránt. Ráczné Kárpáti Márta és Rácz Csaba vezetésével készíthettünk marionett kutyust pamutfonalból, valamint a fonállal való festés technikájába is bevezettek bennünket. Faragó Tibor és Szabó József segítségével pedig egy több mint száz éves fotográfiai eljárást, a cianotípiát – azaz kényomat készítést – ismerhettük meg.

Ezúton is kifejezzük örömmünket és köszönetünket mindazok felé, akik személyesen vagy akár lélekben velünk együtt ünnepeltek ezen a hétvégén. Reményünk, hogy további cserkészéletünk is olyan pozitív élménnyé és emlékké válik majd, mint az a 25 év, amire az Úr kegyelméből visszatekinthetünk.

a csapat vezetői

Ismét telt házas koncert

Május 26-án újabb telt házas segélykoncertet adott a KerSongs keresztény könnyűzenei együttes. Immár második alkalommal volt lehetőségünk gyűjtést szervezni egy nagyon kedves család gyermekének Nazarov-műtétiéhez, amely Barcelonában lesz, hamarosan.

Hidasnémetiben nagy szó a telt ház, bármilyen rendezvényről is legyen szó, úgy tűnik azonban, hogy a könnyűzenei irányzat lehetőséget ad a település lakosságának megszólítására. Az együttes repertoárjában két saját szerzeményen túl olyan klasszikus szerzők, mint C. G. Boberg, Sillye Jenő, a Signum Együttes, Soproni János, Szűcs László, R. Lovland & B. Graham és mások művei hangzottak el, több mint 1,5 órán keresztül. A szünetekben megragadva az alkalmakat Kormos Erik testvér Isten Igéjét hirdette, amelyet érdeklődéssel hallgattak a résztvevők, mintegy 120-an.

Istennek legyen újra hála e nagyszerű lehetőségért, abban a reményben, hogy hamarosan folytathatjuk evangelizációs tevékenységünket.

-s -k

Rendhagyó szombat délután Miskolcon

Különleges esemény várta június 3-án, Miskolcon a Szinva teraszra látogatókat. A Füzes és az Apáczai Csere János utcai Gyülekezet kedves meglepetést készített az arra sétálók számára. Ingyen könyveket osztottak, valamint süteményekkel és limonádéval kínálták a járókelőket. Természetesen nagyon jó beszélgetésekre is sor került. Sokan érdeklődtek, kik vagyunk, mi az egyház feladata, s egyre több emberrel sikerült Istenről, hitvallásunkról beszélgetni.

Jólesett, hogy néhányan csak azért jöttek oda, hogy megköszönjék azt a szeretetet és kedvességet, amit feljűk nyújtottunk. Látszott a segítő testvéreken is az a lelkesedés, amivel szolgáltak.

Fekete Istvánné

Új imaház épül Hajdúböszörményben

Ünnepélyes alapköletéti istentisztelettel kezdődött el Hajdúböszörményben az új imaház építése június 14-én. A több éve várt eseményre számos imatapasztalattal érkeztek a résztvevők, hiszen a Dorogi utcai ingatlanon megépülő új imaház a helybéli és külföldi adventista testvérek nagylelkű adományaiból és adakozásából valósul meg. Az építési tervek elkészülése és a helyi hatósági engedélyek beszerzése is több évet vett igénybe, amely ugyancsak különleges hittapasztalatot jelentett a közösség számára.

Az építkezés kivitelezését a Tiszavidéki Egyházterület már korábban engedélyezte. A kivitelezéshez szükséges anyagi fedezet többnyire rendelkezésre áll. Természetesen további anyagi támogatások is szükségesek a teljes terv megvalósításához.

A gyülekezet közössége aktív missziós szolgálatokat végez (Bibliai Szabadegyetem, Élet-igen előadások, Keresztény

gyermek-játszóház stb.), így 30-40 fő látogatja a különféle városlakókért végzett programjait.

Az ünnepélyes alapköletéti istentiszteletre egybegyűlt 35 fős – testvérekből, családtagokból és barátokból álló – gyülekezet előtt Hegyes-Horváth Géza egyházterületi elnök szolt Isten Igéjéből Aggeus próféta könyve alapján: „Menjetek..., hordjatok fát, és építsétek fel a templomot, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsenek engem! – mondja az ÚR.”

Az emlékjegyek elhelyezését az egyházterületi elnök mellett Szilasi Zoltán gyülekezeti lelkész és Bokor Ferenc presbíter végezte. A gyülekezet imaközösségét és éneklését a megálló érdeklődők is figyelemmel kísérték.

Az ünnepélyes alapköletéti istentiszteletéről készített videófelvétel elérhető Bokor Ferenc presbiternél (frenkb@gmail.com, 30/664-3240).

Szilasi Zoltán

Megalakult az Országos Ifjúsági Bizottság

2017. június 16-án tartotta első ülését az Unióbizottság által kinevezett, újonnan megalakult Országos Ifjúsági Bizottság. A bizottság tagjai: Dankó Ferenc, Farkas Csilla, Lukács Vanda, Matlák Tímea, Ócsai Boldizsár, Otamo-Csizmadia Heli, Rajki Dávid, Rajki János, ifj. Restás László, Zarka Dávid és Páló Kristóf.

Köszönjük az értük és az általuk végzett munkáért mondott imákat. A jó Isten áldását kívánjuk szolgálatukra!

P.K.

Egy újabb tanévet zárt a Csemete Tanulócsoport

A Csemete Tanulócsoport négy éve indult azzal a céllal, hogy gyermekek neveléséhez, fejlődéséhez hozzájáruljon, szeretetteljes légkört adjon számukra, és bemutassa Jézust, mint az egyház támogató szervezete.

Az intézmény Budapest XVII. kerületében helyezkedik el, gyönyörű természeti kincsekkel körülvéve. Mellettünk virítanak a pipacsok és a repce. Hatalmas fák adják árnyékukat, a közelünkben csordogál a Rákospatak, a szomszédos mezőn pedig báránysok, lovak, tehenek és kecskék legelésznek. A gyermekek kertészkednek is a tanulás mellett, és élvezik a kis kert gyümölcsseit. Gyakran a tanórák is a szabadban vannak megtartva.

A reggeli áhítatok alkalmával rövid imapercek is tartunk a gyerekekkel, akik örömmel imádkoznak egymásért is. A közös éneklések is segítenek abban, hogy figyelmüket Jézusra tereljük.

Örömmel szolgálnak, hogy több lelkész is ellátogatott már hozzánk áhítatot tartani, valamint Cserbik János lelkésztestvérünk és felesége, Mariann segítenek a bibliaórák vezetésében.

A szülők, családok számára továbbképzéseket tartunk, és itt került megrende-

zésre egy három alkalomból álló főzősuli is, amelynek során Csengei Károly vezetésével ínycsiklandó és egészséges ételek elkészítését tanulhattuk meg.

Az első évet két tanulóval kezdtük, a második évben négy, a harmadikban nyolc, idén pedig egy időszakos tanulóval együtt már tizenhat csemete járt intézményünkbe. Többen a honlapunk révén találtak meg minket (www.csemetesuli.hu). Nagy tapasztalat számunkra látni a gyermekek fejlődését, és az odaadó szülőket, akikkel együttműködve tudjuk szebbé tenni ezt a munkát. Pedagóguskarunk célja hosszú távon az akkreditált iskolává alakulás, hiszen jelenleg más intézmények segítik a munkánkat azzal, hogy a gyermekek tudását évről évre osztályozzák.

Jövőre már előkészítő korú gyermekektől egészen ötödikesekig várjuk a tanulókat. A feladat egyre bővül, ahogyan a tapasztalatok köre is. Hálásak vagyunk Istennek minden eddigi elért eredményért, és bízunk az Ő gondoskodásában és vezetésében a jövőre nézve is.

SZE

Megalakult a Vándor szerkesztőbizottsága

A *Vándor* ifjúsági magazin egy fiatalokból álló munkacsoport kezdeményezésére született meg. Közel egy éve ez a kezdeményezés találkozott az Ifjúsági Osztálynak azzal a tervével, hogy egy magazint jelentessen meg fiataloktól fiataloknak. Azóta az Ifjúsági Osztály gondozásában jelenik meg negyedévente.

A szerkesztőbizottság Unióbizottság által kinevezett tagjai: Béltéki Bettina, Csegedi Magyar, Görög Boglárka, Gyulai Áron, Henter Zsombor, Horváth Rita, Lukács Vanda, Makkos Anna Ráhel, Ósz-Farkas Ábel és Palotás Kristóf.

Természetesen a szerkesztőbizottság tagjain kívül több önkéntesnek is köszönjük a lelkes, odaadó szolgálatát! Azt kívánjuk, a jó Isten áldása tegye továbbra is értékessé és gyümölcsözővé ezt a munkát!

P.K.

TÁBORI FELHÍVÁS

Kedves Testvérek!

Szeretettel ajánljuk nyári táborainkat Balatonlélén és Bózsván. Kérünk Titeket, hogy minél előbb adjátok le jelentkezéseiteket Bózsvara a bibliataborok.hu oldalon, Balatonlélére pedig az illetékes turnusvezetőknél! Ezzel segítitek munkánkat, hogy a létszámnak és igényeknek megfelelő személyzetet tudjuk biztosítani a kellemes nyaraláshoz.

Juhász Ernő

ANGOL NYELVEN TANULÓK FIGYELMÉBE!

Féléves, azaz két negyedévi bibliatanulmányt tartalmazó angol nyelvű szombatiskolák kaphatók – korlátozott számban –, 2400 Ft-ért.

A megrendelést e-mailben kérjük leadni Kiss Virágnál a Kvirag@adventista.hu címen.